

DE T A R I E F C O M M I S S I E ,

Gezien een beroepschrift, hetwelk bij haar door X, handelaar te Z, is ingediend en is gericht tegen eene op artikel 19 (2) van het Besluit op de Omzetbelasting 1940 berustende beschikking van den Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen te Y, d.d. 4 Januari 1946;

Gelet op den inhoud der gedingstukken, het vanwege de Tariefcommissie ingestelde onderzoek en het verhandelde ter zitting, alwaar des Inspecteurs standpunt is verdedigd en de appellant is verschenen in persoon;

Overwegende, dat de Inspecteur aan den appellant over de jaren 1941 t/m. 1944 een aanslag heeft opgelegd in de omzetbelasting ter hoogte van f. 2000,--, vermeerderd met een verhooging tot een gelijk bedrag;

dat deze aanslag na bezwaarschrift bij de bestreden beschikking is gehandhaafd, behoudens eene vermindering der verhooging tot f. 200,-- en wel uit overweging:

dat reclamant goederen heeft verhandeld die niet in de boekhouding zijn opgenomen, terwijl de ontvangsten niet dagelijks in het kasboek zijn vermeld;

dat reclamant is gehoord, doch geen bewijsstukken of een juiste boekhouding heeft overgelegd;

dat op grond van de Ministerieele Missive d.d. 15 October 1945, no. 92 Acc. de opgelegde verhooging kan worden verminderd tot f. 200,--;

dat er geen reden is om den aanslag verder te verlagen;

dat de appellant hiertegen in beroep heeft aangevoerd:

dat inderdaad een paar facturen van ongeveer f. 65,-- niet in zijne administratie zijn vermeld; dat deze facturen echter door zijn zoon bij zich gedragen werden als bewijsmiddel dat hij groentehandelaar was om aldus te voorkomen, dat hij naar Duitschland zou worden vervoerd; dat hierdoor de facturen vaak te lang weg bleven, waardoor ten onrechte de indruk werd gewekt, dat goederen waren verhandeld, die niet in de boekhouding waren opgenomen;

dat bovendien het bedrag van de navordering nog niet verklaard wordt door de ontbrekende facturen, welke slechts een geringe som betreffen;

dat de Inspecteur bij verzoekschrift heeft gesteld:

dat de appellant van beroep is handelaar in aardappelen, groenten, fruit en visch;
dat van enkele leveranciers over een korte periode bekend was wat de appellant had betrokken; dat het bleek, dat de facturen van A d.d. 1 Juni 1944 f. 13,04 en 13 Juni 1944 f. 61,94 en van B 27 Juli 1944 f. 43,--, totaal f. 117,98 niet waren geboekt;

dat de appellant alleen een cahier bijhield waarin de inkoopfacturen werden ingeschreven en de verkoopprijs werd bepaald op 125% van den inkoop;

dat bij informatie bij de ambtenaren van de Invoerrechten en Accijnzen te W werd vernomen, dat X in de oorlogsjaren goederen in het "zwart" gekocht en verkocht zou hebben (aan Duitschers) en wel groote partijen, niet alleen bestaande uit goederen die tot zijn bedrijf behooren, doch ook andere goederen; dat hij zoo op 16 April 1942 is bekeurd wegens ongedekt vervoer van 1 damestasch 1 actetasch, 5 k.g. cacao, 4 flesschen olie, 29 x ½ pond koffie, 10 x ½ pond tabak en 20 x ½ ons shag, terwijl bij hem thuis nog 6 coupons stof werden gevonden;

dat X in de oorlogsjaren volgens de ambtenaren te W een hoog privé moet hebben gehad; dat door den vorigen dienstgeleider te W de omzet over de jaren 1941 t/m. 1944 werd geschat op f. 200.000,-- buiten de boeken om; dat hij over genoemde jaren is nagevorderd over een omzet van f. 100.000,-- buiten de boeken om;

dat, of de buiten de boeken gehouden omzet van zwarte goederen over de jaren 1941/44 f. 100.000,-- heeft bedragen, niet met zekerheid te zeggen valt, doch dat het wel zeker is, dat de appellant goederen in het zwart heeft verhandeld en daarmede veel heeft verdiend;

Overwegende, dat de Tariefcommissie op grond van den inhoud der gedingstukken, het verhandelde ter zitting en het harerzijds ingestelde onderzoek als vaststaande aanneemt, dat de appellant in den tijd waarop de aanslag betrekking heeft, goederen - ook artikelen, welke niet door groentehandelaren plachten te worden verkocht in strijd met de heerschende voorschriften, met name zonder in ontvangstneming van distributiebonnen en tegen hoogere dan de geldende prijzen, heeft verhandeld;

dat hij aldus veelal aan Duitschers heeft geleverd;

Overwegende, dat de appellant niet alleen zijne transacties als zwarthandelaar niet in zijne administratie heeft opgenomen, doch ook een aantal regulaire inkoop als groentehandelaar niet heeft genoteerd;

Overwegende, dat de appellant aldus heeft overtreden artikel 26 van het Besluit op de Omzetbelasting 1940;

Overwegende, dat krachtens artikel 20 (3) van het Besluit op de Omzetbelasting 1940 des Inspecteurs beschikking dient te worden gehandhaafd, tenzij aan de Tariefcommissie blijkt, dat en in hoever zij onjuist is;

Overwegende, dat eenige onjuistheid in des Inspecteurs beschikking, wat betreft de hoogte van den aanslag, wellicht zou hebben kunnen blijken indien de appellant althans eenige inlichtingen had verstrekt omtrent zijn handel; dat hij echter heeft volstaan met starre ontkenning van alles wat niet volkomen vaststond;

Overwegende, dat onder deze omstandigheden alleszins termen bestaan voor toepassing van vermeld artikel 20 (3), zoodat de aanslag dient te worden bevestigd;

H A N D H A A F T D E N A A N S L A G .

Aldus geweest in de zitting van de Tariefcommissie, Tweede Kamer, op 24 Juni 1946.

De Voorzitter der Kamer,